

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119204839
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119204839.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanej Y. M., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX/X, T. S., zastúpenej Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 1 003,75 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 3. decembra 2019 č. k. 24Csp/63/2019 - 49 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 3. decembra 2019 č. k. 24Csp/63/2019 - 49 súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1 003,57 eur spolu s úrokom vo výške 17,88 % ročne zo sumy 825,03 Eur od 17.06.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 948,57 Eur od 17.06.2016 do zaplatenia. Rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Závazkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, teda občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý revolvingový úver a vzhľadom na výšku a účel úveru ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná úver riadne nesplácala, a preto žalobca listom zo dňa 23.6.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 16.6.2016. Súd sa v prvom rade zaoberal vnesenou námietkou premlčania zo strany žalovanej, pretože premlčané právo nemožno priznať. Premlčanie bolo posúdené podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich premlčanie práva. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná si nesplnila svoju povinnosť uhradiť riadne a včas splátky úveru, keďže od novembra 2015 neuhradila žiadnu splátku. Premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zostatku predčasne zosplateného úveru začala podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej uplatnil žalobca toto právo, t.j. od 10.11.2015, premlčacia doba plynula neprerušene a uplynula dňa 10.11.2018. Žalobu na súd však žalobca podal až dňa 7.6.2019, teda po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby. Premlčané právo nemožno podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznať. Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností, súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa

§ 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vec právne posúdil podľa § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Upozorňoval, že prvoinštančný súd sa nedostatočne nezaoberal splnením podmienok upravených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Konajúci súd nemohol mať preukázané upozornenie žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky, pretože on súdu nepredkladal výzvy, ktorými by upozornil žalovanú na možnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru splatného v mesačných splátkach. V prípade nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatnenie dlhu tak súd nemohol mať dokázané, že by došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej k 10.11.2015, a že od tohto dátumu by mala plynúť trojročná premlčacia doba. Z dôvodu, že z dôkazov vykonaných v konaní nemohol súd dospieť k záveru o zročnosti celého dlhu k 10.11.2015, je potrebné v zmysle prvej vety § 103 vychádzať z toho, že premlčacia doba sa počíta odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok. Žalobný návrh bol na Okresný súd Trenčín doručený dňa 07.06.2019, t.j. v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splatných mesačných splátok od 10.06.2016. Súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 660,62 Eur s prísl. predstavujúcu istinu splatnú po 07.06.2016 spolu s úrokom z omeškania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Odvolateľ sa v odvolacom konaní bránil tým, že súd nemohol mať preukázané upozornenie žalovaného na uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v lehote nie kratšej ako 15 dní, pretože on (odvolateľ) nepredložil súdu výzvy, ktorými by upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru splatného v mesačných splátkach, a preto súd prvej inštancie nemohol konštatovať a v ďalšom právnom posúdení vychádzať zo záveru, že došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej k 10.11.2015 .

6. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutkové tvrdenie odvolateľa pred súdom prvej inštancie vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej a ospravedlnení neprítomnosti na pojednávaní zo dňa 06.11.2019 (č.l. 43 spisu), kde odvolateľ v ods. 11 uviedol, že cit. „žalobca dodržal postup v zmysle vyššie uvedených ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže na základe predložených oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol úver veriteľom zosplatnený až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok.“. Rovnaké skutkové tvrdenia uviedol odvolateľ v podanej žalobe cit. „na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval“. Žalobca označil a predložil súdu spolu so žalobou oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o doručení (č.l. 23 p.v. spisu), v ktorom sa uvádza, že vzhľadom na to, že žalovaná revolvingový úver neplácala riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru.

7. Podľa § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. možno odvolanie odôvodniť tým, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. V § 366 sa v nadväznosti na to vymedzuje, za akých podmienok také ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, teda - povedané inak - nové skutočnosti a nové dôkazy, sú oprávneným odvolacím dôvodom.

8. V našom civilnoprocesnom systéme sa uplatňuje systém neúplnej apelácie. Východiskom pre použitie neúplnej apelácie v platnej právnej úprave je zásada, že súd prvej inštancie je inštanciou skutkovou, t. j. inštanciou, u ktorej majú byť zásadne na jednom pojednávaní vykonané všetky stranami navrhnuté dôkazy potrebné na preukázanie sporných právne významných skutkových tvrdení. Za účelom splnenia tejto zásady zákon ukladá stranám povinnosť tvrdiť pred súdom prvej inštancie všetky v tom čase existujúce pre vec právne významné skutočnosti a označiť všetky v tom čase dostupné dôkazy spôsobilé ich preukázať. Strany nesú procesnú zodpovednosť, ak uvedené povinnosti nesplnia (bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné).

9. Z obsahu odvolania odvolací súd zistil, že sa jedná o uvedený prípad. Žalobca ako dôvod odvolania uplatňuje tvrdenie, že „nebolo preukázané, že boli splnené“ a teda, že neboli splnené podmienky vyžadované § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre platné predčasné zosplatnenie úveru (upozornenie žalovanej v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva), pretože súdu nepredložil výzvy, ktorými by upozornil žalovanú na možnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru. Žalobca tak v odvolaní tvrdí opak skutočnosti, ktorú doposiaľ v konaní pred súdom prvej inštancie tvrdil (pozri odsek 6. odôvodnenia, „dodrжал postup v zmysle vyššie uvedených ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka“), a ktoré skutkové tvrdenie žalovaná výslovne nepoprela (nesporné tvrdenie) s následkom podľa § 151 C.s.p.. Tu platí, že, ak súd považuje skutkové tvrdenia strany podľa § 151 C.s.p. za nesporné, nevykonáva o nich dokazovanie. Súd prvej inštancie teda postupoval správne, pokiaľ vychádzal z daného skutkového tvrdenia žalobcu nepopretého druhou stranou a nepriamo preukázaného žalobcom predloženým dôkazom (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) a dospel k záveru o platnom a účinnom predčasnem zosplatnení úveru.

10. Túto skutočnosť (že neboli splnené podmienky, pretože nebolo preukázané, že bola zaslaná výzva podľa § 53 ods. 9 C.s.p.) žalobca uvádza, uplatňuje po prvýkrát až v odvolaní. Ide teda o „novú skutočnosť“, pre ktorej oprávnené uplatnenie v odvolacom konaní platia zákazy resp. obmedzenia definované v § 366 C.s.p..

11. Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. Z odvolania vyplýva, že žalobca nenamieta nedostatky podmienok konania, vylúčenia sudcu alebo vady konania. Nie je teda splnená výnimka zo zákazu uvádzania nových skutočností a dôkazov až v odvolaní podľa § 366 písm. a), b), c). Žalobca netvrdil, prečo túto novú skutočnosť, opačnú ako doposiaľ tvrdenú skutočnosť, uplatňuje až v odvolacom konaní a prečo ju nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že nie je splnená ani výnimka zo zákazu uvádzania nových skutočností a dôkazov podľa § 366 písm. d) C.s.p..

13. Z uvedeného je zrejmé, že nenastala žiadna z výnimiek zo zákazu skutkových a dôkazných novôt, a teda žalobcom tvrdená nová navyše opačná ako doposiaľ tvrdená skutočnosť nie je akceptovateľným odvolacím dôvodom, preto sa s ňou odvolací súd vecne nevyporiadaava.

14. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za dôvodné, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

15. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

16. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovanej v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).